

Kurtna Kooli psühholoogi nõuanded

Esimesed kohanemispäevad on möödas ja annaksin ühe soovitus lapsevanematele, kellel võib olla ette tulnud olukordi, et laps ei taha õppimise osas koostööd teha. Laps kipub torisema, konflikti minema. Väga kergesti võib tekkida olukord, et laskumegi vaidlusesse, hakkame ähvardama ja karistama, ütleme üksteisele halvasti ja õppimisest ei tulegi midagi välja. Info võib olla pigem nooremate laste vanematele, kuid võib olla abiks ka teistele.

Õppimine saab toimuda ainult rahulikus ja heas meeleolus. Ja kui laps hakkab nõ „tüli üles kruttima“, siis tavaliselt annab ta sellega märku mingisugusest muust emotsioonist, mis teda vaevab. Hetke olukorras võib see olla mis iganes – **igatsus** oma õpetaja ja sõprade järele, vabalt õues sõpradega koosolemise järele, **viha** kogu olukorra pärast, **hirm** haiguse ees, **abitusetunne** õppimisega seotult jne jne. Seetõttu ei ole mõistlik lapsega vastanduda ja võtta lapse emotsiooni kui vastuhakku autoriteedile, vaid pigem mõelda, et mis emotsioon võib hetkel lapsel takistada keskendumist ja peegeldada seda talle tagasi.

Näiteks: laps on tõrges ja ei saa hakkama ülesandega, mis muidu peaks olema jõukohane, on turtsakas ja ebaviisakas. Peegeldus oleks siis nii: ma näen, et sul on tuju halb ja miski teeb sulle muret ning sa ei suuda keskenduda. Kõik. Oota, mida laps vastab. Enamasti nad kas nõustuvad, sest läks täppi ja räägivad lähemalt, mis siis muret valmistab või teine variant nad ütlevad ise, mis siis muret teeb. Ja siis saab juba tegeleda selle infoga, mis sealt tuleb. Niimoodi tegutsedes hoiame ära ebavajalikku tüli ja karistamist nõ „vastuhakkamise“ eest.

Kui on näha lapse meeleolus märgatavaid muutusi, siis võtke julgesti ühendust. Gähtlin Leppänen gahtlin@gmail.com